

PLANA JOVE

DEL MONTSENY A MONTSERRAT

Després de parlar llarg temps d'anar des del Montseny fins a Montserrat a peu, un grup de cinc membres format per Francesc Brossa, Josep Viñeta, Esteve Maspons, Narcís Prim i Francesc Bassa, aquest últim de Llíssa, es varen decidir a provar-ho, la setmana passada, els dies 23, 24 i 25.

Al principi semblava molt fàcil, fins i tot s'havia parlat de fer-ho en 18 hores, però no va resultar-ho tant.

Segons versió dels propis excursionistes, l'aventura fou així:

A les 5 del matí del dia 23, es reuniren tots a la «Sala», per a marxar al punt de partença, que era Coll Formic; fins aquí hi anaren amb cotxe, gràcies a en Francesc Franch i en Joan Prim, que s'ofereiren a acompanyar-los-hi, tot i haver-se de llevar a primera hora.

Tots amb moltes ganes de caminar, es posaren en marxa a les 6'20 amb direcció a El Figueró, travessant el «Pla de la Calma» i passant per sota El Tagamanent.

A El Figueró hi arribaven a les 9; allí van esmorzar, reemprenent la marxa passant per Montmany, cap els Cingles de Bertí on, malgrat totes les previsions, perderen molt de temps, doncs es varen errar de camí.

Eren dos quarts de tres quan passaven més a la vora del nostre poble, ja que estaven a Sant Miquel del Fai, on varen dinar. Cal destacar que fins aquí, encara no n'hi havia cap que estigués desanimat i amb ganes de retornar a casa. Un cop haver dinat i ben descansats, seguiren fins a Sant Feliu de Codines, en direcció a Gallifa i Sant Llorenç. En aquest tros de camí feren 16 quilòmetres per carretera, que serien els únics de tota la caminada.

En arribar a Sant Llorenç, començava ja a sentir-se la fatiga, eren les 9'30 del vespre. Allà hi soparen i també hi passaren la nit, doncs varen creure adient de quedar-se a dormir, ja que encara els mancaven 60 quilòmetres o més, i no sabien el camí per anar-hi de nit.

Devien ser les 6'30 del matí del dia 24, quan tocaren diana. Ja recobrats

i després d'esmorzar, segueixen el camí fins a les «Arenes», on feren una breu parada disposant-se a remuntar «La Mola» (Sant Llorenç del Munt), passant per les urbanitzacions de Matadepera, travessant la carretera de Talamanca i Rellinars, es dir travessant la Serra de l'Obac. Aquí ja es començaven a notar els quilòmetres que portaven de camí. A les 6 de la tarda havien arribat a Vacarisses, després de caminar 7 hores seguides sense repòs, i gairebé sense menjar res.

A Can Xola, com és costum, varen anar a dinar com cada cop que es va a Montserrat, per tal de recobrar forces. Allà es pot dir que hi dinaren i berenaren d'un sol cop. Després d'haver reposat una bona estona es parlà si passaven la nit allí o bé seguien ja fins a Montserrat. Alguns, degut a que estaven cansats, volien passar la nit a can Xola; d'altres, volien continuar i arribar com més aviat millor a Montserrat.

Un cop posats d'acord, es va decidir continuar. Marxaren a les 8 de la tarda en direcció a Monistrol, on telefonaren per a llogar les celles. Disposats a fer un «sprint» final, varen reprendre la marxa a les 9'30 de la nit. Aquest tros el feren a les fosques i sense por de perdre's, ja que se'l sabien gairebé de memòria. A dos quarts d'onze, arribaven al Monestir.

Un cop a les celles, ja no sortiren fins l'endemà al matí, estaven cansats i no tingueren gana ni per sopar. Havien realitzat una llarga caminada de 120 quilòmetres i només tenien ganes de dormir, és dir posar els ossos en una pila.

Cal remarcar que, després de tot, estigueren molt de sort, ja que varen trobar pel camí gent molt comprensiva que els va orientar i ajudar el màxim. Amb tot, res no els va pas estalviar de fer aquesta pila de quilòmetres del Montseny a Montserrat.

Però amb totes les aventures i peripecies que passaren, a tots els han quedat moltes ganes de poder-hi tornar, esperant ésser un grup més nombrós i amb ganes de caminar. Fins a la pròxima, doncs, si Déu vol!

P. Duran

Agrupació Folklorica

GITANES

El passat 19 de març, tal com s'havia anunciat, es va celebrar al nostre poble la festa de «les Gitanes». Eren dos quarts de cinc de la tarda quan la colla dels de L'Ametlla va començar la ballada.

El públic encara, en aquells moments, no era massa nombrós. Potser perquè era massa aviat. Però a mesura que anaven sortint les altres colles (Cerdanyola, grans i xics, Masrampinyo, grans i xics, i finalment els de Santa Eulàlia) augmentava el nombre d'assistents. Podem dir, doncs, que per part dels espectadors va ésser un èxit.

L'actuació de les colles va ésser bona en unes i millor en altres. Pel que fa als nostres «xics» es defensaren molt bé, demostrant tenir bones qualitats per tirar endavant aquesta típica dansa de «les Gitanes».

Al vespre, al Casal, hi va haver ball a càrrec del conjunt «Jonny». També aquí hi assistí molta gent.

Gràcies a tots els que hi vàreu venir i d'alguna manera hi participàreu. Així com també felicitem els encarregats de la festa: Srs. Josep Solé, Jaume Duran i Joan Espunya.

SARDANES

No sé si quan arribi a les vostres mans aquest número de Ronsana haurà passat ja el dia 15 d'abril. De totes maneres, si us arriba abans, us recordem que aquest diumenge, dia 15 d'abril, hi ha audició de sardanes. Però modificant el que havíem anunciat en el número anterior d'aquesta Revista, que seria a la 1 del migdia a la plaça de l'Església, per falta de cobla no podrà ésser en aquesta hora, sinó que es farà a la tarda, a dos quarts de cinc, davant el Restaurant Sta. Eulàlia. La cobla que vindrà és «La Principal Barcelonina».

Esperem que també aquí hi hagi bona assistència de gent.

JAUME

Pinsos Relats